

Scenariusze zajęć:
Witaj przedszkole

Witaj, przedszkolaku!

Cele – dziecko po zajęciach:

- zna imiona kolegów,
- wie, jak nazywają się wychowawcy grupy,
- zna zasady zabawy i pracy,
- wie, że trzeba być wyrozumiałym i empatycznym dla innych,
- oswaja się z różnymi emocjami,
- doskonalą umiejętność komunikacji i współpracy w grupie.

Uczestnicy:

- dzieci w wieku 3–6 lat

Czas trwania:

- 135 minut

Warunki:

- sala lekcyjna, laptop

Metody i techniki:

- aktywne słuchanie czytanego tekstu,
- praca z książką,
- praca twórcza,
- rozmowa kierowana,
- dyskusja

Formy:

- zbiorowa,
- grupowa,
- indywidualna

Środki i materiały:

- rytmiczna muzyka,
- twarze osób, na których dzieci zauważą: radość, szczęście, strach, złość, niepokój, gniew,
- kolorowe kartki,
- sklerotki,
- klej nożyczki,
- kredki,
- skrzynka uczuć,
- smutozjadek,
- buźki smutne i uśmiechnięte,
- zarys drzewa,
- obrazki do kodeksu przedszkolaka

Literatura:

„Witaj, przedszkole” Patrycja Wojtkowiak-Skóra

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Część pierwsza

1. Powitanie, prezentacja przez dzieci swoich imion. Zabawa integracyjna „Witamy się”. Dzieci swobodnie biegają po sali przy muzyce. Kiedy muzyka milknie, starają się ucisnąć jak najwięcej dłoni swoich koleżanek i kolegów i wypowiedzieć swoje imię.
2. Piosenka na powitanie połączona z zabawą. Dzieci wstają i śpiewają tyle razy, ile dzieci jest w grupie na melodię „Panie Janie”.
 Witaj (imię dziecka), Witaj (imię dziecka), Witaj (imię dziecka),
 Jak się masz? Jak się masz? (Dzieci machają do siebie)
 Wszyscy Cię witamy, wszyscy uśmiechamy,
 Bądź wśród nas (dzieci robią ukłon)
3. Zwiedzamy przedszkole.
 Nauczyciel oprowadza dzieci po przedszkolu, tłumacząc, do czego służy każde z pomieszczeń (łazienka, sala gimnastyczna, sala zabaw, szatnia, plac zabaw itp.).

4. Rozmowa wprowadzająca.
Nauczyciel czyta książkę „Witaj, przedszkole” (do strony 19). Następnie dzieci samodzielnie (albo przy pomocy pytań kierunkowych) opowiadają, o czym jest odczytany tekst. Należy zwrócić uwagę, że chłopiec obawia się zmiany, którą jest wizyta w przedszkolu. Dodatkowo dzieci powinny udzielić odpowiedzi na pytania:
Co to jest przedszkole?
Co dzieci robią w przedszkolu?
Jak powinniśmy zachowywać się w przedszkolu?
Czego nie powinny dzieci robić w przedszkolu? itp.
5. Zabawa „Jakie znamy uczucia?”
Dzieci siedzą w kręgu. W rozmowie kierowanej wymieniają znane uczucia. Jeżeli dzieciom będzie trudno wykonać zadanie, to nauczyciel pokazuje dzieciom twarze osób, na których zauważą: radość, szczęście, strach, złość, niepokój, gniew. Nauczyciel stawia na środku „skrzynkę uczuć” (w skrzynce powinny być buzie z różnymi uczuciami, każdego uczucia powinno być kilka sztuk). Wskazuje na poszczególne dzieci, które podchodzą do skrzynki i losują kartkę z emocją. Dziecko ma za zadanie pokazać innym wylosowaną emocję. Pozostali muszą odgadnąć, jaka emocja została zaprezentowana. Warto, by takich prezentacji było kilka.
6. Dlaczego Krzys nie chciał iść do przedszkola?
Praca wspólna uczestników zajęć. Uczniowie wymieniają obawy chłopca i starają się dopasować, jakie uczucia mu towarzyszą.
7. Zabawa rozluźniająca.
<https://www.youtube.com/watch?v=re7j8QXth24>

Część druga:

1. Czytanie książki
Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel czyta pozostałą część książki „Witaj, przedszkole”. Po przeczytaniu pokazuje dzieciom obrazki z książki, a dzieci odpowiadają na pytanie „Co można robić w przedszkolu?”. Na koniec pyta dzieci, co się zmieniło w zachowaniu Krzysia? Dzieci powinny odpowiedzieć, że teraz Krzys lubi chodzić do przedszkola.
2. Kodeks przedszkolaka
Nauczyciel tłumaczy dzieciom, że w przedszkolu obowiązują zasady. Kładzie na środku kolorowy karton. Stara się tak pokierować rozmową, żeby dzieci wymieniały zasady dopasowane do przygotowanych przez niego obrazków. Jak dzieci ustalą zasadę, podaje im przygotowany obrazek i wspólnie przyklejają go na karton.

Przykładowy Kodeks przedszkolaka (przygotowane wcześniej obrazki)

- Mówimy magiczne słowa – proszę, dziękuję, przepraszam (np. uśmiechnięte dziecko z magiczną różdżką).
- Szanujemy zabawki i dzielimy się nimi (np. dziećmi trzymające zabawki).
- Sprzątamy po sobie (np. dziecko z szufelką, szczotką i zabawką).
- Jesteśmy dla siebie mili i uprzejmi (np. dziecko trzymające serduszek).
- Jemy czysto i w ciszy (np. dzieci jedzące).
- Podnosimy rękę, gdy chcemy coś powiedzieć (np. dziecko przy stoliku z podniesioną ręką).
- Myjemy ręce przed i po posiłku, po wyjściu z toalety i powrocie z podwórka (np. umywalka i ręce).
- Nie krzyczymy (np. dziecko z palcem na ustach).
- Wychodzimy z sali tylko za zgodą nauczyciela (np. dziecko przy otwartych drzwiach).
- Myjemy zęby po posiłkach (np. szczoteczka i pasta).
- Zachowujemy porządek w szatni (np. szafka z butami i kurtką).
- Słuchamy poleceń dorosłych (np. dziecko i uśmiechnięty dorosły).

Przygotowany kodeks należy powiesić w widocznym miejscu. Dobrze, by nauczyciel przez pierwszy tydzień utrwał z dziećmi zasady kodeksu (przypominając, co znaczy każdy z obrazków).

3. Nauka piosenki „Jestem sobie przedszkolaczek”
<https://www.youtube.com/watch?v=EfYUcT1P2AQ>
4. Drzewo emocji.
Nauczyciel kładzie przed dziećmi zarys pnia drzewa na dużym arkuszu papieru. Zaprasza po kolei dzieci do siebie i odrysowuje rękę każdego z nich. Wycina ją, zapisuje imię dziecka i daje mu do ozdobienia kredkami (warto zastosować różnokolorowe kartki i zwracać na prawidłowe ułożenie kredki w dłoni). Gdy dzieci wykonają zadanie, poleca im przykleić rękę na drzewie. Następnie umieszcza drzewo w widocznym miejscu na ścianie. Nauczyciel pokazuje dzieciom przygotowane wcześniej minki (samoprzylepne karteczki ze smutną i wesołą minką, które zawsze leżą w koszyczku pod drzewem). Tłumaczy, że zawsze podczas zabawy w przedszkolu mogą wyrazić swoje emocje za pomocą minki. Wtedy będzie wiedział, jak dzieci się czują.

5. Smutozjadek

Nauczyciel prezentuje dzieciom Smutozjadka. Tłumaczy, że to nie tylko przytulanka, ale przede wszystkim sympatyczna maskotka, która pomaga dzieciom radzić sobie z codziennymi problemami. Jeżeli dziecko przyklei na drzewie smutną minkę zawsze może przyjść do Smutozjadka, a on pomoże zjeść ze smakiem jego troskę (z pomocą nauczyciela).

Ewaluacja:

Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel na podłodze umieszcza dużą kartkę z rysunkiem dziecka oraz przygotowane wcześniej dwa kubeczki z kontrastowymi kartonikami, zawierające buźki uśmiechnięte i buźki smutne - każdy rodzaj w ilości takiej, ile jest dzieci. Każde dziecko wybiera jedną i przykleja/kładzie na kartce.